ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Θάνος Ανδρίτσος, Κώστας Γούσης, Κώστας Φουρίκος

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί απάντηση στο Ριζοσπάστη της 18ης Οκτωβρίου, που καταφέρθηκε εναντίον σειράς άρθρων του ΠΡΙΝ σχετικά με την Ουκρανία, τη στάση της αριστεράς και τα συμπεράσματα από το διεθνές αντιφασιστικό καραβάνι αλληλεγγύης. Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ της 26ης Οκτωβρίου από τρεις υπογράφοντες, μέλη του ΝΑΡ, της νΚΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που συγκρότησαν την ελληνική αποστολή που επισκέφτηκε το Ντονμπάς στα τέλη του Σεπτέμβρη, εκπροσωπώντας την Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία στο διεθνές καραβάνι. Η κριτική τους στην ηγεσία του ΚΚΕ επικεντρώνεται στη γραμμή των ίσων αποστάσεων που χάνει την κύρια διάσταση της μάχης στην Αν. Ουκρανία που είναι αντιφασιστική, αντικυβερνητική και αντιπολεμική και περιορίζεται στο να παρατηρεί τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις υποτιμώντας τις διεργασίες ενός λαού που με τ' όπλο στο χέρι πολεμάει το φασισμό. Στην ίδια παγίδα οδηγούνται επίσης και δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Στο κείμενο γίνεται μια παρουσίαση της Αντιφασιστικής Καμπάνιας για την Ουκρανία με παράλληλο κάλεσμα για εγκατάλειψη της αδιέξοδης και χρεωκοπημένης γραμμής των ίσων αποστάσεων και κοινής συμβολής σε ένα μαζικό αντιιμπεριαλιστικό – αντιπολεμικό κίνημα.

1. Ντονμπάς: Μια γνήσια λαϊκή αντιφασιστική εξέγερση

Πώς έφτασε έναν αιώνα μετά τον Α' Π.Π. μια χώρα 45 εκατ. δίπλα στην καρδιά της Ευρώπης να αναγκάσει τον ιστορικό του μέλλοντος να ξεθάψει λέξεις, όπως «πραξικόπημα, φασισμός, ένοπλη αντιφασιστική εξέγερση, αντάρτικες πολιτοφυλακές, λαϊκές δημοκρατίες κ.ο.κ»;

Δύο είναι τα κύρια στοιχεία που έχουν υποτιμηθεί στις διάφορες αναλύσεις.

Πρώτον, η ουκρανική κρίση παρά τις όποιες υπαρκτές εθνικές ιδιαιτερότητες σφραγίζεται αφενός από την καπιταλιστική κρίση του 2008 και αφετέρου από τη στρατηγική επιλογή του ευρωατλαντικού ιμπεριαλισμού να επιβάλει την ένταξη της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ και τη σύνδεση με την ΕΕ. Η ΕΕ σε μια περίοδο που η ακροδεξιά ανεβαίνει απειλητικά σε όλη την Ευρώπη ποντάρει στο φασισμό για να εγγυηθεί την προς ανατολάς διεύρυνση. ΗΠΑ και ΕΕ ενορχήστρωσαν το πραξικόπημα αξιοποιώντας τον ακροδεξιό χουλιγκανισμό και τους ελεύθερους σκοπευτές στην πλατεία Μαϊντάν. Το νέο καθεστώς του Κιέβου δια της «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» επιτέθηκε στο μαζικό λαϊκό αντιφασιστικό – αντικυβερνητικό κίνημα φτάνοντας στην κήρυξη πολέμου ενάντια στον «εσωτερικό εχθρό». Εγκλήματα πολέμου, 3.000 περίπου νεκροί, πάνω από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες και καταστροφή του 42% των βιομηχανικών υποδομών του Ντονμπάς είναι μέχρι στιγμής ο φρικτός απολογισμός.

Δεύτερο στοιχείο που υποτιμάται είναι ο λαϊκός παράγοντας. **Εκτός από τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και τα αντιπαραθετικά σχέδια ΗΠΑ – ΕΕ και Ρωσίας, στα προλεταριακά κέντρα του Ντονμπάς ο λαός οργάνωσε τη λαϊκή αυτοάμυνα απέναντι στις επιθέσεις ουκρανικού στρατού και φασιστών, ανακήρυξε τις λαϊκές δημοκρατίες με αποφάσεις δημοψηφισμάτων και υπερασπίστηκε ηρωικά περιοχές παρά τη στρατιωτική υπεροπλία του αντιπάλου.** Δεν είναι τυχαίο που ο ίδιος ο λαός ονόμασε κάποιες απ' αυτές τις μάχες «νέο Στάλινγκραντ». Στην Αν. Ουκρανία λαμβάνει χώρα μια γνήσια λαϊκή αντιφασιστική εξέγερση με υπαρκτές αντι – ολιγαρχικές τάσεις που απορρέουν από την προλεταριακή σύνθεση του πληθυσμού.

Αυτές οι προβληματικές διχάζουν την αριστερά με αποτέλεσμα αποκλίνουσες θέσεις και πρακτικές. Ο Ριζοσπάστης («Ρ») του Σαββάτου 18 Οκτωβρίου με άρθρο που υπογράφει ο Ε.Β. αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αντιπαρερχόμαστε τους υβριστικούς χαρακτηρισμούς του για το ΠΡΙΝ, το αντιφασιστικό καραβάνι και την αρθρογραφία μας, καθώς θεωρούμε ότι αποπροσανατολίζουν από την ουσία της αντιπαράθεσης. Θα ήταν προτιμότερο ο Ε.Β. αντί ύβρεων ή φιλολογικών παρατηρήσεων χάριν εντυπωσιασμού για το τυπογραφικό λάθος στη λέξη «ενδοϊμπεριαλιστική», να δώσει πολιτική απάντηση στα ερωτήματα για **τη γραμμή**

των ίσων αποστάσεων που υιοθετεί το ΚΚΕ στην Ουκρανική κρίση και την άρνηση κοινής συμβολής σε ένα μαζικό αντιιμπεριαλιστικό – αντιπολεμικό κίνημα.

2. Οι αστοχίες της αρθρογραφίας του Ριζοσπάστη, ενδεικτικές της λάθος πολιτικής γραμμής της ηγεσίας του ΚΚΕ για την Ουκρανία

Αντιφασιστικό μετάλλιο

Διαβάζοντας κάποιος ανυποψίαστος το δημοσίευμα του Ε.Β. στο «Ρ» με τίτλο «Για τις εξελίξεις στην Αν. Ουκρανία» δεν καταλαβαίνει καν ότι γίνεται πόλεμος στην περιοχή. Από όλες τις σοβαρότατες εξελίξεις, ο συντάκτης επιλέγει να αναφερθεί μονάχα στην απόπειρα δολοφονίας του Πάβελ Γκούμπαρεφ και τι έγραφε το μπλουζάκι του δυο μέρες μετά, προκειμένου, όπως γράφει, να αναδείξει τον χαρακτήρα ορισμένων δυνάμεων, που πολεμούν «κάτω από μια θολή «αντιφασιστική» φρασεολογία». Το πολιτικό ζήτημα που προκύπτει είναι ότι ο Ε.Β. και η ηγεσία του ΚΚΕ, κάνοντας λάθος ιεράρχηση, περιορίζοντας την οπτική τους στις ενδοαστικές αντιθέσεις και υποτιμώντας τις διεργασίες ενός λαού που με τ' όπλο στο χέρι πολεμάει το φασισμό, χάνουν **την κύρια διάσταση της μάχης που είναι, κατά τη γνώμη μας, αντιφασιστική, αντικυβερνητική και αντιπολεμική.** Για το λόγο αυτό όλα τα δημοσιεύματα του «Ρ» είναι άρτια δημοσιογραφικά, αλλά εξόχως προβληματικά πολιτικά.

Σε δημοσίευμα στις 3 Οκτώβρη, αναφέρονται οι βομβαρδισμοί στο κέντρο του Ντονέτσκ από τις δυνάμεις του φασιστικού «Δεξιού τομέα» που ήταν αποκλεισμένες στο αεροδρόμιο.

Τι βλέπει ο «Ρ» πίσω από την ένταση των συγκρούσεων;

«Ότι η αντιπαράθεση, η ενδοαστική και ενδοϊμπεριαλιστική, ανάμεσα στις ΗΠΑ-ΕΕ και την καπιταλιστική Ρωσία, δεν πρόκειται να σταματήσει.» Ένας απ' τους τρεις που υπογράφουμε το παρόν κείμενο ήταν μάρτυρας των όσων περιγράφει ο «Ρ» και συγκεκριμένα της ρίψης όλμου σε κατοικημένο χωριό λίγα χιλιόμετρα μακριά απ' το αεροδρόμιο στο Ντονέτσκ. Όταν έσπευσε τμήμα λαϊκής πολιτοφυλακής στην περιοχή, ο αντάρτης γιος θρηνούσε για τη δολοφονημένη από την οβίδα των φασιστών μητέρα του. Η περιοριστική οπτική του «Ρ» οδηγεί στην υποτίμηση των πολεμικών επιχειρήσεων, των ναζιστικών θηριωδιών και της

ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας. **Η ηρωική μάχη των λαϊκών πολιτοφυλακών για την ανακατάληψη του αεροδρομίου εκφράζει, άραγε, μια απόπειρα φιλορωσικών δυνάμεων για την ενίσχυση του πόλου της καπιταλιστικής Ρωσίας ή αντίθετα το δικαίωμα ενός εξεγερμένου ένοπλου λαού να υπερασπιστεί τον τόπο του από την εισβολή στρατού και φασιστών;** Στις 16 Οκτωβρίου ο «Ρ» μας ενημερώνει ότι «σφοδρές μάχες γίνονται στην επαρχία του Λουγκάνσκ, όπου περίπου 100 Ουκρανοί στρατιώτες είναι περικυκλωμένοι από φιλορώσους πολιτοφύλακες». Έχει αποκλειστικές πληροφορίες για τα πολιτικά φρονήματα και τη φιλορωσική διάθεση των ανταρτών που ενεπλάκησαν σ' αυτή τη μάχη; **Γιατί ακολουθώντας την αντίστοιχη πρακτική της «Αυγής», υιοθετεί κι ο «Ρ» τη φρασεολογία του Κιέβου και του δυτικού ιμπεριαλισμού για να χαρακτηρίσει το λαϊκό αντιφασιστικό αγώνα;**

Σήμερα, διεξάγονται εκλογές στην Ουκρανία σε καθεστώς βίας και τρομοκρατίας από τις οποίες θα προκύψει το πιο ακροδεξιό κοινοβούλιο σε ολόκληρη την ιστορία της μεταπολεμικής Ευρώπης. Στις απελευθερωμένες περιοχές του Λουγκάνσκ και του Ντονέτσκ δεν αναγνωρίζονται αυτές οι εκλογές και θα στηθούν αντιπαραθετικά κάλπες για την ανάδειξη των αρχών των λαϊκών δημοκρατιών. Τη στιγμή που οι μάχες συνεχίζονται και τα ουκρανικά στρατεύματα συγκεντρώνονται απειλητικά, η μη αναγνώριση των εκλογών απ' το λαό του Ντονμπάς αποτελεί κρίσιμη πλευρά του αντιφασιστικού – αντικυβερνητικού αγώνα και η ανακήρυξη άλλων εκλογών εκφράζει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και τη ντε φάκτο αναγνώριση της κυριαρχίας στις περιοχές αυτές. **Για το «Ρ» της 24ης Οκτωβρίου η εξαγγελία άλλων εκλογών δε δείχνει τίποτε απ' όλα αυτά παρά μόνον ότι «η ενδοαστική κόντρα με την κυβέρνηση της Ουκρανίας κάνει παραπέρα βήμα όξυνσης»!**

Θάνατος στο φασισμό

Ας επιστρέψουμε στον Ε.Β. και την κριτική του προς την αρθρογραφία μας. Δε θα σταθούμε στη λαθροχειρία απ' τη μια να κατηγορούμαστε ότι εξωραΐζουμε την κατάσταση και την ίδια στιγμή οι περιγραφές μας υπαρκτών αντιφάσεων και συγχύσεων εντός του αντιφασιστικού στρατοπέδου να παρουσιάζονται ως δήθεν δικές μας θέσεις. Για λόγους αποκατάστασης της ιστορικής αλήθειας θα σταθούμε μόνο στο σύμβολο του Αγίου Γεωργίου

με τις μαυροπορτοκαλιές κορδέλες, που σύμφωνα με τον Ε.Β. «δεν έχουν καμία σχέση με τον αντιφασιστικό αγώνα». Τον ενημερώνουμε λοιπόν ότι ο Ι.Β. Στάλιν και συνολικά η ηγεσία του ΚΚΣΕ επανέφεραν στη διάρκεια της μεγάλης αναμέτρησης με τις χιτλερικές δυνάμεις μια σειρά συμβόλων που χρησιμοποιούνταν στην τσαρική περίοδο. Μάλιστα οι μαυροπορτοκαλιές ρίγες αποτέλεσαν διακριτικό επίλεκτων δυνάμεων του κόκκινου στρατού από το 1941 και επίσης συνόδευσαν το μετάλλιο της αντιφασιστικής νίκης. **Ο Ε.Β. έχει κάθε δικαίωμα να διαφωνεί με τις επιλογές του Στάλιν, αλλά όχι να ξαναγράφει την ιστορία κατά το δοκούν.** Και για να κρατήσουμε την ουσία, αυτό που δεν καταλαβαίνει η γραμμική του σκέψη, το έχουν καταλάβει τα ακραία αντισοβιετικά καθεστώτα, όπως η Λετονία που έχει απαγορέψει το σύμβολο αυτό. **Σήμερα, στην Ουκρανία η μαυροπορτοκαλί κορδέλα είναι η πλέον μισητή για τους φασίστες και νεοφιλελεύθερους του Κιέβου, σήμα κατατεθέν του αντιφασιστικού αγώνα και χρησιμοποιείται και από τους κομμουνιστές.** Αποτελεί μάλιστα ένα από τα σύμβολα του πρόσφατα ιδρυθέντος κομμουνιστικού εθελοντικού τάγματος υπό την ονομασία «Κόκκινη Αντίσταση».

Ο Ε.Β. παραθέτει τις πρωτοβουλίες που πήρε το ΚΚΕ – και πολύ καλά έπραξε – για την καταδίκη του αντισοβιετισμού και του αντικομμουνισμού. Τα ερωτήματα μας σχετίζονται με όσα δεν έπραξε ως απόρροια λάθος θέσεων. **Για να το πούμε ξεκάθαρα, θεωρούμε ότι η ΚΝΕ δε συμμετείχε στο διεθνές καραβάνι λόγω της χρεωκοπημένης γραμμής των ίσων αποστάσεων, όπως αυτή αποτυπώνεται από τον Ελισαίο Βαγενά** στην περίφημη διατύπωση όπου καλεί «το εργατικό – λαϊκό κίνημα να απορρίψει το δίλημμα της επιλογής κάποιας από τις δύο μεριές της ιμπεριαλιστικής σύγκρουσης» χρεώνοντας στους εξεγερμένους ανειλικρινή αντιφασισμό κι εθνικισμό. Κι αυτή η θέση, όσο κι αν προσπαθεί να το αποκρύψει ο Ε.Β. διαφέρει ξεκάθαρα από τις αναλύσεις και πρακτικές αδελφών κομμάτων και οργανώσεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, όπως το ΚΕΚΡ στη Ρωσία και η FGC στην Ιταλία, που πρωταγωνίστησαν στο καραβάνι. Στην προσπάθειά του να πείσει ότι η

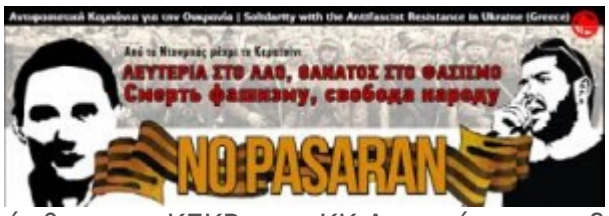

γραμμή του ΚΚΕ συμβαδίζει με του ΚΕΚΡ ο Ε.Β. παραθέτει εκτεταμένα αποσπάσματα ανακοίνωσης του τελευταίου. Καταρχάς, μάλλον είναι και πάλι αδιάβαστος ή αποκρύπτει συνειδητά ότι η Αντιφασιστική Καμπάνια έχει μεταφράσει δεκάδες άρθρα του ΚΕΚΡ, του ΚΚ Λουγκάνσκ και βουλευτών του Εργατικού Μετώπου που αναλύουν την αντιφασιστική μάχη και την εσωτερική διαπάλη για τις προοπτικές του αγώνα. Για το ΚΕΚΡ είναι ξεκάθαρο ότι η όποια κριτική δε γίνεται από τη σκοπιά της από τα πριν εκτίμησης ότι ο αγώνας είναι χαμένος, όπως κάνει το ΚΚΕ, αλλά της έμπρακτης διεθνιστικής αλληλεγγύης και παράλληλης στήριξης των πιο ριζοσπαστικών τάσεων. Εν τω μεταξύ, **ας μας απαντήσει ο «Ρ»: οι κομμουνιστές βουλευτές στο Ντονμπάς είναι κι αυτοί «λεγόμενοι» βουλευτές «αυτοαποκαλούμενων» λαϊκών δημοκρατιών, όπως εμμονικά αναφέρει τις πολιτικές αρχές σε Ντονέτσκ και Λουγκάνσκ;**

Η ηγεσία του ΚΚΕ προκαταλαμβάνει την έκβαση μιας ανοικτής εσωτερικής διαπάλης ειδικά **τη στιγμή που η αναχαίτιση του ουκρανικού στρατού και των φασιστών αποτελεί πρώτιστο καθήκον του κοινού αντιφασιστικού αγώνα.** Πώς έχει προεξοφλήσει ότι δεν πρόκειται να πειραχτεί η ατομική ιδιοκτησία, τη στιγμή που το αίτημα των εθνικοποιήσεων της περιουσίας των ολιγαρχών έχει πολύ μεγάλη απήχηση στις τάξεις των πολιτοφυλάκων, αποτυπώνεται ακόμη και σε επίσημα κείμενα της λαϊκής δημοκρατίας του Λουγκάνσκ και τίθεται ήδη άμεσα από τους εργάτες μεγάλων εργοστασίων (πχ. Zuevsky); Ενώ ο «Ρ» κουνάει δασκαλίστικα το δάκτυλο στους ένοπλους αντιφασίστες, οι φυλλάδες του Κιέβου γράφουν τρομοκρατημένες για τρεις επιχειρήσεις που εθνικοποιήθηκαν από τη λαϊκή δημοκρατία του Ντονέτσκ, δύο εκ των οποίων ανήκαν στον ολιγάρχη Ρ. Αχμέτοφ (Kiev Times, 18 Οκτωβρίου).

Γνωρίζουμε ότι μπορεί οι υπαρκτές αντι-ολιγαρχικές και αντικαπιταλιστικές τάσεις του αντιφασιστικού αγώνα να ηττηθούν και να επικρατήσουν τάσεις συμβιβασμού. Γνωρίζουμε τα πολλά σενάρια της ήττας, εξωτερικής κι εσωτερικής. Είναι αυτό όμως κριτήριο για το αν θα είμαστε αλληλέγγυοι στον αντιφασιστικό αγώνα του λαϊκών πολιτοφυλακών; Ποιος ο λόγος να ποντάρει κανείς πάντα στην αποτυχία και την ήττα; Ο Ε.Β. τελειώνει το άρθρο του ξεκαθαρίζοντας πως εννοείται ότι οι κομμουνιστές της περιοχής έχουν την αμέριστη αλληλεγγύη του ΚΚΕ. Αυτό έλειπε! Ας το σκεφτούμε καλά. **Όταν δείχνουμε την αλληλεγγύη μας στην ηρωική Παλαιστινιακή Αντίσταση, την περιορίζουμε άραγε μόνο στους Παλαιστίνιους κομμουνιστές ή μήπως την εξαρτάμε απ’ το πόσες**

εθνικοποιήσεις θα κάνουν, από πού βρήκαν όπλα κι αν έχουν σχέδια σοσιαλιστικής οικοδόμησης; Γιατί τόσος ελιτισμός απέναντι στην αντίσταση του ουκρανικού λαού;

3. Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία: Έμπρακτη αλληλεγγύη στον αγώνα, αποκάλυψη του ρόλου της κυβέρνησης Σαμαρά.

Σε ένα διεθνές σκηνικό που αλλάζει ραγδαία με την Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή να φλέγονται, η στάση των διαφόρων ρευμάτων θα καθορίσει με στρατηγικούς όρους τη φυσιογνωμία της αριστεράς. Τον Ιούνιο ιδρύθηκε μετά από ανοικτό κάλεσμα η ελληνική Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία. Στόχος, πρώτα και κύρια, η έμπρακτη αλληλεγγύη στον αντιφασιστικό αγώνα του λαού της Ουκρανίας, η αντιπληροφόρηση και η ιδιαίτερη στήριξη των δυνάμεων που πρεσβεύουν έναν αριστερό κι επαναστατικό προσανατολισμό. Η Καμπάνια λειτουργεί με διαδικασίες συνέλευσης και η πολιτική της συμφωνία κινείται γύρω από **αντιφασιστικά – αντικυβερνητικά συνθήματα για ήττα του καθεστώτος του Κιέβου, νίκη στα όπλα των ανταρτών, γενίκευση του λαϊκού αντιφασιστικού αγώνα σε όλη την Ουκρανία και αντιιμπεριαλιστικούς – αντιπολεμικούς στόχους πάλης ενάντια στην ΕΕ, τον Ευρωστρατό, τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.** Επειδή ο διεθνισμός συνεπάγεται εθνικά καθήκοντα, στο στόχαστρο μπήκε από την πρώτη στιγμή η ελληνική κυβέρνηση που συμμετέχει ενεργά και στηρίζει τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και σχεδιασμούς, χαιρέτισε πρώτη και αναγνώρισε το πραξικοπηματικό καθεστώς του Κιέβου, έκλεισε το ελληνικό προξενείο στη Μαριούπολη κι έχει αφήσει έκθετους τους δεκάδες χιλιάδες πολίτες ελληνικής καταγωγής που χτυπιούνται ως μειονότητα. Η Καμπάνια έχει δώσει ήδη δείγματα γραφής καλώντας μια πολύ πετυχημένη διαδήλωση προς την Ουκρανική πρεσβεία, οργανώνοντας εκδηλώσεις και με διαρκή ηλεκτρονική παρέμβαση, όπου γίνεται εξαιρετική συλλογική δουλειά (http://solidarityantifascistukraine.wordpress.com/). **Το διεθνές καραβάνι αλληλεγγύης, στο οποίο οι τρεις υπογράφοντες είχαμε την τιμή και τη χαρά να συμμετάσχουμε, αποτέλεσε ένα επιπλέον σημαντικό βήμα για την Καμπάνια και ό,τι είδαμε μας έπεισε ακόμη παραπάνω για την επιλογή να πάρουμε ξεκάθαρη θέση στην πλευρά του λαϊκού αντιφασιστικού αγώνα.**

4. Κοινή δράση για να ηττηθούν ΗΠΑ – ΕΕ – Κίεβο μέσα από το ευρύ και ενωτικό εγχείρημα της Καμπάνιας. Η αδιέξοδη γραμμή των ίσων αποστάσεων πρέπει να εγκαταλειφθεί.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία είναι ένα από τα πλέον ενωτικά εγχειρήματα με συμμετοχή οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τάσεων του ΣΥΡΙΖΑ, άλλων οργανώσεων της αριστεράς, τμημάτων της αυτονομίας και ανένταχτων αγωνιστών. Το ερώτημα που προκύπτει είναι για ποιο λόγο δε συμμετέχουν το ΚΚΕ, η πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ και κάποιες οργανώσεις της ευρύτερης αντικαπιταλιστικής – αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς; Για το ΣΥΡΙΖΑ η απάντηση είναι προφανής. **Όταν ορκίζεται πίστη στο ΝΑΤΟ, την ΕΕ και το δυτικό πλαίσιο, καταλήγει να κάνει καλέσματα στον ΟΗΕ να παρέμβει για την επίλυση της ουκρανικής κρίσης, στον ΟΑΣΕ να κάνει τη δουλειά του και την ΕΕ να αλλάξει πολιτική.** Στην καλύτερη περίπτωση, παίρνει κάποιες πρωτοβουλίες, όπως πρόσφατα στο Ευρωκοινοβούλιο για τα δημοκρατικά δικαιώματα στην Ουκρανία. Στη χειρότερη, αναπαράγει την προπαγάνδα των κυρίαρχων ΜΜΕ και του καθεστώτος του Κιέβου, όπως έκανε το left.gr στην περίπτωση της επίθεσης με όλμους στο ελληνικό χωριό Σαρτανά που τη χρέωσε στους «ρωσόφωνους αποσχιστές του Ντονμπάς» (sic), ενώ η Καμπάνια είχε δημοσιοποιήσει στοιχεία απ' όπου προέκυπτε ότι την ευθύνη για την επίθεση και δολοφονία πολιτών ελληνικής καταγωγής έχει ο ουκρανικός στρατός.

Για το μλ χώρο (Λαϊκής Αντίστασης-Α.Α.Σ.), από την κριτική του στη γραμμή των ίσων αποστάσεων, το κάλεσμα για αλληλεγγύη στον αντιστασιακό αγώνα της Αν. Ουκρανίας και τη συμμετοχή στη διαδήλωση, φαίνεται ότι **υπάρχουν προϋποθέσεις κοινής δράσης στα πλαίσια της Καμπάνιας.** Κάποιες άλλες οργανώσεις εντός ΣΥΡΙΖΑ, όπως η ΔΕΑ, αλλά και το ΣΕΚ εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δε συμμετέχουν στην Καμπάνια γιατί αναπαράγουν με το δικό τους τρόπο τη γραμμή των ίσων αποστάσεων. Ενδεικτική των εκτιμήσεων που διαψεύσθηκαν με τραγικό τρόπο, η τοποθέτηση του Άλεξ Καλίνικος από το βρετανικό SWP το Μάρτιο: *«Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι η ανατροπή Γιανουκόβιτς ήταν ένα "φασιστικό πραξικόπημα" παπαγαλίζουν την προπαγάνδα της Μόσχας. Πέρα από μια κοινοβουλευτική ψηφοφορία στο Κίεβο για την αφαίρεση από τη Ρωσική γλώσσα του καθεστώτος της ως επίσημης γλώσσας,* ***δεν υπάρχουν ενδείξεις οποιασδήποτε πραγματικής απειλής για τους ρωσόφωνους»****.* Το ΣΕΚ, αν και όταν ξέσπασε η αντιφασιστική εξέγερση στην Αν. Ουκρανία την άνοιξη ταλαντεύτηκε, τελικά υπαναχώρησε στη γραμμή των ίσων αποστάσεων.

Αυτό που δε βλέπουν οι θιασώτες των ίσων αποστάσεων, απ' όπου κι αν προέρχονται, είναι **τη διεθνή σημασία μιας ήττας Κιέβου – ΗΠΑ – ΕΕ, πόσο μάλλον όταν η σύμπραξη**

νεοφιλελευθερισμού – φασισμού αποτελεί ένα υπόδειγμα διακυβέρνησης προς εξαγωγή σε περιπτώσεις κρίσης και πολιτικής αστάθειας. Αυτή είναι η αχίλλειος πτέρνα αυτής της λάθος θέσης. Γι' αυτό κι ο αρθρογράφος του «Ρ» γράφει μεν για τις εξελίξεις στην Αν. Ουκρανία, αλλά φαντάζει σα να θέλει να προλάβει εξελίξεις στο ΚΚΕ. Γιατί όταν εγκαταλείπονται αντιιμπεριαλιστικές παραδόσεις δεκαετιών και τα ερωτήματα μένουν αναπάντητα, θα τίθενται όλο και πιο επιτακτικά. **Δεν είναι στην Αν. Ουκρανία στραβός ο γιαλός. Τμήματα της αριστεράς είναι που στραβά αρμενίζουν.**